65ste Jaargang No 5416 — DAGBLAD — Maandag 3 Mei 1948

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao, Directeur A. C. Beerman. Hoofdredacteur Ad. Versney. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Joodse macht in Palestina sterker dan die der Arabieren

Engeland zendt nieuwe troepen naar het Heilig Land

De Conferentie te Bogota ten einde

DE KRACHT DER JODEN

Het gerucht dat de Arabische geregelde troepen reeds Palestina hebben geinvadeerd heeft heden honderden vluchtelingen in verwarring en twijfel gebracht, aldus bericht ons Daniel Deluce uit Jericho.

De meeste deze vluchtelingen komen uit Jerusalem en Jaffa. Zij gaan langs Jericho op weg naar Transjordaan.

De ontheemden wisten mede te delen dat er gevreesd wordt dat er een groot Joods offensief zal worden ingezet en dat het klein en zwak Arabisch vrijwilligers korps niet tegen de Joodse machten opgewassen is. Een bron van de Haganah deelde mede dat de bevolking van Ghost Town af genomen is tot beneden de 2000 hoofden.

Het initiatief der Arabische regeringen om Palestina te gaan redden komt als mosterd na maaltijd.

Een zakenman uit Maillah, die er vroeger goed voor stond, mopperde wanneer de beloftes om de 30.000 geregelde troepen naar Palestina te sturen, nagekomen wordt.

De Joden hebben 45 duizend goed geoefende soldaten in dit land.

De vluchtelingen hebben een beroep gedaan op de verbande Moefti van Jerusalem, Haj Amin Huseini.

Zij noemden Fawzi Kawukji, vroegere opperbevelhebber der vrijwilligers in Noord Palestina, „een stomme bluffer". Zij beschuldigden hem wegens het schenden van de uitdrukkelijke instructies van de Arabische Liga teneinde een strijd met de Haganah te vermijden.

In plaats hiervan heeft hij afbreuk gedaan aan het prestige van het Arabisch leger, door verleden maand bij Mismar Haemek in een Joodse val te lopen.

Het eens geroemd Arabisch bevrijdings leger van Yarmuk wordt thans door de vluchtelingen beschreven als een „mengelmoes collectie van avonturiers". Dit leger zou nooit groter dan 3.000 man sterk geweest.

De overeenkomst welke door de vijf Arabische landen tw. Egypte-Transjordanie, — Syrie — Libanon en Irak gesloten werd omtrent het uitroeien van het Zionisme, werd door de vluchtelingen septisch tegemoet gezien.

Zij beschuldigen Koning Abdullah van Transjordanie, zeggende dat deze Monarch slechts zijn koninkrijk wil uitbreiden met Zuid Palestina. Hij zal echter wel niet overgaan tot een grote strijd, daar hij enigzins nog bang is dat Koning Ion. Saud van Saudi Arabia over zal gaan tot het annexeren van Qaba en andere Zuid-transjordaan se gebieden aan Saudi Arabia.

De wankelende regering van Irak, die in haar eigen land de economische crisis niet kon oplossen, zou geen grote rol kunnen spelen in deze campagne.

Egypte verkeert momenteel zelf ook in een moeilijk politiek parket en zal het zeker niet wagen om zijn strijdkrachten naar Palestina te sturen, tegen de wil in van de Uno. Dit temeer daar dit land nog steun nodig heeft van een der grote machten van de Uno, inzake de evacuatie van het gebied van het Suez Kanaal. Het leger werd verleden maand benut om de opstand in Cairo de kop te drukken en zal vermoedelijk weder gebruikt moeten worden in verband met de stijgende inflatie.

Het conservatief regiem van premier Nokrashis wordt geweldig aangevallen.

NIEUWE BRITSE TROEPEN.

Een zegsman van het Britse ministerie van Oorlog zeide, dat er een beslissing was genomen om verse Britse troepen naar Palestina te sturen met het oog op de binnenlandse toestand. Toen men hem vroeg hoe dit te verenigen was met de aan de gang zijnde evacuatie van andere Britse legereenheden uit het Heilig Land, antwoordde hij, dat er verschillende woorden van troepen zijn met verschillende taken. Hij weigerde verder commentaar te geven.

CONFERENTIE VAN BOGOTA AFGELOPEN.

De negende Panamerikaanse conferentie kwam gisteren tot een formeel einde toen de afgevaardigden gisteren in een vergadering van vijf minuten een economisch verdrag tekenden. De officiële sluitingsplechtigheid had reeds op 30 April plaats gehad, toen de afgevaardigden het Verdrag van de Organisatie der Amerikaanse Staten tekenden.

MOSLEY IN ACTIE.

Oswald Mosley beschuldigde de Britse regering ervan, dat zij het vrije woord onthoudt aan zijn anti Joodse Unie. In een verklaring van de pers zeide hij, dat wij nieuwe methoden moeten uitdenken om onze zaak tot het volk te brengen. Gedurende de wanordelijkheden van gisteren bij een optocht en een openluchtvergadering van de volgelingen van Mosley werden dertig personen gearesteerd. In verschillende wijken mocht de optocht niet door gaan, nadat sommige parlementsleden protesteerden, dat er geweld zou kunnen ontstaan als men door deze wijken marcheerd, die door veel Joden bewoond worden.

TAYLOR ZOCHT RECLAME.

Senator Glen Taylor, een democraat van Idaho en de candidaat voor het vice-presidentschap voor de derde partij, werd gisteren gearresteerd, toen hij trachtte een bijeenkomst bij te wonen van het Jongerencongres der Zuidelijke negers. Taylor werd beschuldigd van wanordelijk gedrag, werd naar de gevangenis gebracht, waar een afdruk van zijn vingertoppen genomen werd en hij een waarborg moest storten van 100 dollars. Tylor beschuldigde de politie ervan, dat zij ruw was opgetreden, maar een zegsman voor de politie zeide, dat de arrestatie precies was wat hij wilde, omdat hij er op uit was om in het nieuws te komen. De quaestie ontstond over een stadswet van Buminghma in Alabama, waarin voorzien werd in rasonderscheid.

Er waren afzonderlijke ingangen voor negers en blanken, die de vergadering wilden bijwonen. Taylor, die de vergadering zou toespreken, werd gearresteerd, toen hij er opstond, dat hij door de ingang der negers wilde binnengaan.

OVEREENKOMST IN COSTA RICA.

Gisteren werd een overeenkomst bereikt tussen José Figueres, de leider van de succesvolle Costaricijnse revolutie, en Otilio Ulate, die op 8 Februari gekozen werd tot president van Costa Rica. Volgens deze overeenkomst zal een junta, waarvan Figueres het hoofd zal zijn, de macht overnemen op 8 Mei en deze ten minste 18 maanden houden. De junta erkend de verkiezing van Ulaté als wettig. De junta zal, indien na 18 maanden blijkt, dat het voorgenomen werk nog niet voltooid is, nog zes maanden langer aan de macht te blijven.

PAUS ONTVANGT.

De Paus ontving Braziliaanse ambassadeur bij de Heilige Stoel Federico Castello Clark, die zijn geloofsbrieven aan de Paus overhandigde. De Paus sprak Portugees en drukte zijn grote voldoening eroveruit, dat de paasboodschap van de Paus tot het Italiaanse volk, waarin Hij verklaarde, dat het grote uur van het Christelijk geweten was aangebroken, zulk een grote weerklank had gevonden in de harten van het Braziliaanse Volk. De Paus legde er de nadruk op, zoals Hij steeds doet sedert de Christelijk Democratische overwinning in Italië, dat men waakzaam en vastberaden moest zijn in de tegemoetkoming aan de wettige verlangens der arbeiders.

NIEUWS IN HET KORT

— Officieël werd in Moskou medegedeeld, dat er diplomatieke betrekkingen gesloten werd tussen Pakistan en Rusland.

— De Russen vierden de derde verjaardag van de verovering van Berlijn.

— Heden heeft de begrafenis plaats van de Griekse minister van Justitie Christos Ladas, die gisteren door een handgranaat zwaar gewond werd. De dader was een communist.

CHEF VAN DE DAILY WORKER NEEMT ONTSLAG.

De chef van de redactie van het communistische dagblad The Daily Worker, Douglas Hyde, heeft jl. ontslag genomen en gebroken met de communistische partij. Hij verklaarde, dat hij zich sinds geruime tijd had geëergerd over de buitenlandse politiek van de Sovjet-Unieen dat hij ontsteld was door de gebeurtenissen in Tsjechoslowakije. Hyde neemt godsdienst onderricht met de bedoeling katholiek te worden.

THERESE NEUMANN HEEFT CHRISTUS' LIJDEN WEER BELEEFD.

Op Goede Vrijdag zijn, naar de N. R. Crt. mededeelt, ongeveer 7000 mensen, w.o. 2000 Amerikanen, naar Konnersreuth getogen om het fenomeen, de gestigmatiseerde Therèse Neumann, te zien, die, zoals bekend, ieder jaar op deze dag in trance de geseling en het lijden van Christus beleeft en dan biezonder sterke bloedingen vertoont. Het gehele jaar door heeft zij elke Vrijdag een bloeding van de wonde aan het hart. Op Goede Vrijdag evenwel heeft zij op de rechter schouder een grote bloedende wonde. Zij voelt een doornenkroon op het hoofd en haar achterhoofd bloedt uit niet minder dan acht wonden.

De Amerikanen zijn uit alle delen van de bezettingszone, zelfs uit Bremerhaven, gekomen, 35 autobussen en 200 auto's hebben voor hun vervoer gediend. De Duitse pelgrims hebben het ongemak van de reis in een dag volle treinen en daarna een voettocht van bijna tien km. gaarne op zich genomen en er zijn zelfs talrijke Tsjechen illegaal de grens gepasseerd om de 'heilige' te bezoeken. Velen hebben urenlang moeten wachten, voordat de kamer van Therèse Neumann kon worden betreden. Gelet op de massale belangstelling was slechts een kort oponthoud toegestaan. De gestigmatiseerde zat rechtop in bed, haar gezicht was lijkbleek, zij was geheel in trance. Om het haar was een doek gebonden, waardoor donker bloed sijpelde. Ook uit de gesloten ogen vloeide bloed, dat langzaam over de wangen liep. Haar handruggen bloedden, evenals de andere lichaamsdelen, waarmede Christus aan het kruis is geslagen.

Sedert de vaste van 1926 treedt bij Therèse Neumann, die jl. op 9 April 50 jaar was geworden, de stigmatisatie op. Van dat jaar af heeft zij geen voedsel meer tot zich genomen. Sedert 1927 drinkt zij ook niet meer. Het wonder is, dat zij niettemin hetzelfde gewicht behoudt. Zij ontvangt geen levensmiddelenbonnen, wel een extra-zeepbon voor het reinigen van haar kleding na de stigmatische bloedingen.

KATHOLIEKE SCHOLEN IN FRANKRIJK.

De Aartsbisschop van Rennes, kardinaal Roques, heeft zich thans persoonlijk gemengd in de kermis-oorlog, die sinds maanden in Frankrijk wordt gevoerd tussen de katholieke scholen en de Franse staat. De oorzaak van het conflict schuilt in het feit, dat de katholieke scholen van de staat geen subsidie krijgen en in haar eigen onderhoud moeten voorzien. Een aantal pastoors en zusters, die de leiding hebben van katholieke scholen, organiseren thans fancy-fairs en vrolijke avonden, waarvoor zij echter weigeren vermakelijkheisbelasting op te brengen. De baten komen geheel ten goede aan de katholieke scholen. Het gerechtshof van Nantes sprak onlangs twee pastoors vrij van de tegen hen uitgebrachte beschuldiging van belastingontduiking. Om het prestige van de staat te redden legde de rechter hun een boete op wegens burengerucht. De pastoor van Romille moest verleden week voor de arrondissementsrechtbank van Montfort verschijnen wegens het niet betalen van vermakelijkheidsbelasting voor drie feestavonden, die hij had georganiseerd om de schuld van zijn scholen — 200.000 francs — te delgen. De aartsbisschop van Rennes heeft de verantwoordelijkheid voor deze overtredingen op zich genomen. Uitspraak op 13 Mei.

WAT GOEBBELS SCHREEF.

Onder dagtekening van 3 Maart 1943 heeft Göbbels in zijn dagboek geschreven „Wij hebben uit een geheime bron vernomen, dat de Paus van plan is een overeenkomst met ons te sluiten. Hij zou bereid zijn een kardinaal naar Duitsland te sturen, een intieme vriend van hem, die incognito zal reizen. Natuurlijk zullen wij hierop niet ingaan. De Paus denkt natuurlijk, dat wij thans in moeilijkheden verkeren en dat wij daarom bereid zouden zijn, enige concessies te doen".

Het Vaticaan heeft officieel meegedeeld, dat Göbbels' beweringen uit de lucht zijn gegrepen.

„CONGRES VAN EUROPA".

Rede van Churchill in Amsterdams Stadion?

Dezer dagen zal een begin worden gemaakt met het verzenden der uitnodigingen aan de deelnemers van het „Congres van Europa", dat in Mei van dit jaar in Den Haag zal worden gehouden. Verwacht worden o.a. Lord Beveridge en Winston Churchill uit Engeland, Van Zeeland en Spaak uit België Léon Blum, Herriot en Jouhaux uit Frankrijk, graaf Sforza uit Italië, kardinaal Frings uit Duitsland. Ook uit Portugal, Zwitserland, Luxemburg, de Scandinavische landen en Engeland worden deelnemers verwacht. Met het oog op de gewijzigde politieke toestand houdt men een uitnodiging aan Tsjechoslowakije en eventueel ook aan andere Oost-Europese landen nog in beraad. Uit Spanje zullen alleen personen van Europese faam worden verzocht. Het is niet uitgesloten, dat ook het Vaticaan op het Congres vertegenwoordigd zal zijn.

Tijdens het Congres zal in het Olympisch Stadion in Amsterdam een massa-meeting worden gehouden,waarvoor men Churchill en Spaak als sprekers hoopt te krijgen.

IN PORTUGAL TERUG.

Het beeld van O.L. Vrouw van Fátima, dat in processie door vele landen is rondgedragen, is thans in Portugal terug, waar het door een grote mensenmenigte werd begroet.

NAAR LOURDES.

Kardinaal Saliege, aartsbisschop van Toulouse heeft een oproep gericht tot alle katholieken van de wereld om deel te nemen aan de internationale bedevaart naar Lourdes, die van 26 tot '30 Juli wordt gehouden. „Deze bedevaart moet onze wil tot uitdrukking brengen, dat wij wensen trouw te blijven aan Christus en de Kerk", aldus de kardinaal.

DE SPELEN TE OBERAMMERGAU.

De burgemeester van Oberammergau zal zich eerdaags naar Berlijn begeven om de opperbevelhebber van de Russische zone, maarschalk Sokolofski, persoonlijk te verzoeken 81 inwoners van Oberammergau, die nog krijgsgevangen zijn, vrij te laten, zodat zij kunnen optreden bij de Passie-spelen, die in 1950 worden gehouden.

Recht tot het Hart

Ieder leven moet door een grootse gedachte beheerst worden, indien wij niet in onverschilligheid en laagheid willen vervallen.

De revolutie in Bogota

Hoewel de tijd van voorbereiding heel kort was, kan de JPF-Voorzitter voor een stampvolle zaal de heer Lichtveld welkom heten, waarbij hij tevens een hartelijk woord richtte tot de heer C. Meuleman, directeur van de Culturele Stichting voor Nederland en Overzeese Gebieden, die eveneens aanwezig was. Spreker deelde mede over de Bogotá-conferentie weinig te kunnen zeggen, daar hij uiteraard eerst aan de Staten van Suriname verslag diende uit te brengen. Over de revolutie in Colombia hing hij echter een boeiend beeld op. Hij wees op de schrille tegenstelling in C., waar 1% der bevolking rijk is en 99% in grote armoede leeft. Voor de conferentie was een deel van Bogotá verfraaid, straten verbreed, huizen neergehaald en een deel der stad rijkelijk versierd, aan welke verfraaiing wel 25 millioen pesos was besteed. De kranten, hierover schrijvende, hadden reeds de aandacht der afgevaardigden gevraag voor de niet-verfraaide wijken, omdat ze op die manier een beter beeld van C. zouden krijgen. Door een onbekende werd de algemeen beminde Gaitan vermoord en binnen tien minuten schreeuwde reeds een menigte: „Naar de President, die hiervoor aansprakelijk is". Een grote menigte schreide evenwel om de algemeen geachte voorman, die gestorven was. Zo schildert spreker de verwarring waarbij hij als zijn mening uitsprak, dat de „opstand der horden" eigenlijk als een waanzinnig iets begon, waar later geweren, ijzeren pijpen enz. als wapens gekaapt. Deze winkels zijn grossiers in sterke drank en zo kreeg de menigte in overgrote mate de beschikking hierover, wat een buitengewoon slechte invloed had. De Politie deed niets, doch keek slechts toe. De militairen bewaakten de President, confereerden met hem, doch deden nog niets. Daarop stak de massa vele regeringsgebouwen in brand en roofde en plunderde In minder dan twaalf uur had deze massa, die hierin zeker geen opleiding genoten had en de daarvoor benodigde materialen miste, Bogotá zo grondig verwoest, dat het veel weg had van Rotterdam, Warschau steden, die de oorlogsstorm hebben gevoeld.

Pas 48 uur later begonnen de militairen op te treden, maar toen begon het bloedbad eerst goed. Veilig was men niet meer, overal werd geschoten.

Hierna trok hij de moraal: Wij krijgen autonomie, maar als deze vrijheid moet leiden tot dezelfde misstanden als in C. dan ziet hij nog liever het koloniaal bewind langer voortduren. Wij moeten er dus voor zorgen, dat de belangen van land en volk behartigd worden door degenen, die deze belangen en niet hun eigen op de voorgrond stellen.

Daarna wees hij op de prettige samenwerking met zijn collega van Curaçao, de heer M. C. Gorsira, Hoofd van de Vreemdelingendienst alhier, die eveneens op de lezing aanwezig was. Gedurende een maand hebben de Curaçaoënaar en Surinamer de belangen van hun land ter conferentie behartigd zonder de minste disharmonie. Deze samenwerking toont aan, dat Surinamers en Curaçaoënaars goed met elkaar kunnen omgaan. Eveneens wijdde hij enige hartelijke woorden aan het adres van de Gezant. De wijze, waarop beiden door H.M. Gezant behandeld waren en betrokken werden in de besprekingen was zo keurig, dat het gevoel van superioriteit verdween en men het gevoel kreeg, dat drie gelijken het algemeen Nederlands belang dienden.

Hierna deelde hij mede, dat de heer Meuleman reeds 25 jaar een persoonlijk vriend van hem is en dat de plannen, waarvoor deze hier gekomen is, door beiden samen werden uitgewerkt.

Deze, hierna het podium beklimmend, vertelde van zijn jarenlange vriendschap voor Lichtveld, gaf een exposee over diens leven in Nederland en getuigde van zijn liefde voor Suriname. Hij deelde in het kort mede, waarvoor hij hier is en beloofde na terugkeer uit Suriname — beiden vertrokken naar Suriname — meer te zullen vertellen over zijn werk.

De JPF-Voorzitter hierna de avond besluitend, wees vooral op het geen L. naar voren bracht i.v.m. de prettige samenwerking met de heer Gorsira. Ook het JPF-Bestuur heeft vaak met de Inspecteur te doen gehad en steeds was er een vlotte medewerking. Hij spreekt de hoop uit, dat de verstandhouding tussen Surinamers en Curaçaoënaars steeds beter moge worden.

Ook was het prettig uit de mond van een Europees Nederlander te horen, woorden van waardering voor een groten zoon van Suriname. Deze waardering is het, die de verstandhouding tussen de volkeren verbetert en zo de onderlinge band helpt versterken.

Hierna had de heer Lichtveld nog een nabespreking met het JPF-Bestuur.

In Memoriam Z.H. E Mgr. P. I. Verriet O. P.

door

M. J. Kösters O.P.

In een schitterend paarlencollier speelt de enkele glanzende saffier een bescheiden rol, komt de fonkelende robijn niet tot zijn recht; het ineenlopende kleurenspel, het complex van licht- en gloedfacetten, waardoor het geheel die machtige indruk maakt en zo weldadig aandoet, is een belemmering voor de enkele edelsteen zijn volle schoonheid uit te stallen. Losgehecht uit de halsketen en afzonderlijk beschouwd, trekt hij de volle aandacht en bewondering.

Zo is het ook in dat wijd-omvattende geheel der kerkelijke hiërarchie; te midden van Hoogwaardigheidsbekleders valt de enkele Prelaat niet op; hij gaat verloren in de veelheid. Men moet hem isoleren en in de rustige eenzaamheid afzonderlijk analyseren. Dan komen de eigen karaktertrekken scherper uit, vallen de speciale capaciteiten beter op; in de contouren van plaats en tijd, periode, tegen de achtergrond van politieke gebeurtenissen en sociale verhoudingen zal het beeld van de rentmeester in Gods wijngaard zich gaver en meer volledig aftekenen.

Mgr. Verriet was een man van vele uiteenlopende, maar prachtig gebundelde en gecoördineerde talenten: een scherp vernuft, verstandig inzicht, bezonken oordeel, gerijpte ervaring (sinds 1909 was hij in de Missie), die hij volledig wist uit te buiten onder de schokkende metamorfose, die het gebiedsdeel Curaçao in korte tijd onderging.

Welsprekend redenaar, deed hij met echt Limburgs enthousiasme zijn woorden en zinnen spetteren als ketsende knikkers op harde keien; zijn herderlijke brieven, meest met dogmatische inslag, zijn het product van een theologisch goed geschoolde geest. Schrijver bij de genade Gods voert hij een welversneden pen, die zakelijk-gedegen artikelen aflevert; positief in de verklaring, defensief bij de aangreep van buiten, militant in de eigen aanval, steeds waardig en gentilhomme, wierp hij zijn geestesproducten, sprankelend van humor of bijtend van ironie, met zwierige zwaai onder de leesgrage bevolking. Man met eigen stijl en inzicht als hij was, kon het niet anders, of de bladen, die hij redigeerde — zowel in het Hollands als in het Papiament — waren in werkelijkheid een „Monsieur"; hun invoed èn bij het Gouvernement èn bij het volk is diepgaand gunstig geweest.

Zielzorger met een gevoelig apostolisch hart leefde hij met en voor zijn parochianen als de zorgzame huisvader voor zijn gezin. Zijn apostolische Orde had hem haar eigen cachet meegegeven, dat hij als een onvervalst étiket wist in ere te houden; op de kansel een Paulus, een Johannes aan het altaar, was hij in de biechtstoel een Petrus, die — de menselijke zwakheid teerhartig aanvoelende — zijn sleutelmacht op de meest barmhartige en royale wijze uitoefende. De noden van zijn volk, geestelijke zowel als materiële, voelde hij fijn aan en wist ze tot in hun diepte te peilen. Raadgever en helper, stuwer en steuner, familievader en deelnemende broeder, liet hij zijn aandacht en belangstelling als een troostende priestergave uitgaan naar allen, het meest echter naar de afgewekenen en minder bedeelden.

Toen rond de twintiger jaren de Curaçaose Petroleum Mij haar olieraffinaderijen op het hoofdeiland Curaçao vestigde, was Pater Verriet juist, in nieuw gezondheidsformaat gestoken, uit het vaderland teruggekeerd. Door de zuinige regenval, vooral op de Benedenwindse eilanden, waren landbouw en veeteelt op die rotsige krijtbodem onmogelijk gebleken; de Hollandse Regering had er in haar welgemeende pogingen honderdduizenden aan besteed. Industrieën van betekenis waren niet aanwezig, zodat de mannelijke bevolking, om zich een broodwinning te verzekeren, sinds jaren op de wereldzeeën had moeten rondzwalken met als gevolg: godsdienstige verslapping en zedelijke neerslag.

Nu zijn de bordjes verhangen; geen werkeloosheid meer; geen gedwongen emigratie naar Cuba of elders, geen maandenlange verwijdering van huis, doch blijven van het Roomse leven. Hij sticht eiland; herstel van het ontwrichte familieverband. Pater Verriet overziet de nieuwe situatie en haar gevolgen; hij grijpt naar het middel die aanzwellende mannengroep te leiden in de bedding van het Roomse even. Hij sticht een Katholieke Volksbond met sociale inslag, die zijn vuurproef heeft te doorstaan bij een staking van havenarbeiders; Verriet wordt bemiddelaar en slaagt met zijn compromis. Hij begrijpt thans zijn nieuwe taak: de sociale ontwikkeling van de Curaçaose arbeiders (bijna allen katholieken) in handen te nemen en mede te werken aan de sociale opbouw van een gekerstende arbeidersmaatschappij.

Als Bisschop bleef hij dit streven patroneren, ofschoon zovele andere zorgen zijn aandacht in beslag namen. Was Mgr. Vuylsteke de grote herbouwer van het Vicariaat geweest, die de oude plunje van bouwvallige kerken en armzalige schooltjes opruimde en ze door nieuwe verving, Mgr. Verriet werd de energieke uitbouwer der Curaçaose Missie. De snelle aanwas dezer vruchtbare bevolking, de grootse immigratie van buitenlandse werklieden, stelden hem voor geheel onvoorziene problemen. Overal bleken kerken en scholen te klein, de klassen te groot, zodat men soms aan 80 kinderen tegelijk les moest geven. Als men bedenkt dat op de 3 Benedenwindse eilanden 21 parochies hun eigen scholen bezitten — op de hoofdstaties voor jongens en meisjes afzonderlijk — en dat de Bisschop elk dezer scholen heeft moeten uitbreiden, dan kan men zich zijn hoofdzorgen en financiële „puzzles" alleen reeds in deze geestelijke bedrijfstal duidelijk voorstellen.

* * *

Gewichtiger echter dan de uitbreiding der stenen Gods- en schoolgebouwen was de ombouw der levende tempels van de H. Geest. Godsdienstige verdieping, morele versterking, heiliging van de huwelijksband moesten de bevolking op een hoger zedelijk peil brengen. Dit klemde temeer, daar een ongekende welvaart in het nabije verschiet lag en er weinig sterke benen waren, die haar konden dragen. Mgr. richtte een Eucharistische Kruistocht op, waarvan hij lange tijd persoonlijk de directeur bleef. Tezamen met het Apostolaat des Gebeds zou deze spiritueel-georiënteerde organisatie wakker roepen de bidgeest, de enigste grondslag voor een vromer leven. Missieactie moest de dankbaarheid der bevolking vertolken, die, na zelf gedurende een halve eeuw met de kwartjes te zijn geholpen, thans de noodlijdende Missies gingen ondersteunen.

De groeiende eisen van het onderwijs maakten aanvulling en uitbreiding van personeel hard noodzakelijk; nieuwe onderwijscongregaties werden door de Bisschop gerecruteerd; vakbonden rezen als paddestoelen uit de grond. Voor de belangen der loslopende mannelijke jeugd wist Mgr. de Kruisvaders van St. Jan te begeesteren; het Apostolaat ter Zee had zijn warme belangstelling; militairen-zorg lag die forse generaal na aan het hart. Jeugdbeweging, ziekenzorg, politiek leven en pers, — alles greep zijn priesterlijke liefde aan en daarmee zijn doorzettende, organisatorische stuwkracht.

Het geheim van zijn éclatant succes bij de doorvoering van dit overladen werkprogram ligt in zijn wonderbaar Godsvertrouwen, als geestelijke pool, en in zijn onverstoorbaar optimisme, als de menselijke stuwingsfactor. Gratia perficit naturam; de genade heeft op zijn natuurlijke gaven opgebouwd; daarom kon deze kinderlijk-blije mens, deze optimist par droit de naissance, die overal de zonnezijde zag en die zich wist de door God verkozen en opgeleide Apostel in deze Missie, zich zo gemakkelijk en vaardig opwerken tot die hoogtegraad van Godsvertruwen, die — naar mensenoordeel — de vermetelheid nabijkwam.

Wanneer na enkele generaties de menselijke dankbaarheid is afgebrokkeld, zal de geschiedenis van dit Vicariaat het beeld van deze stoere werker in forse lijnen levendig houden als van een krachtig stuurman, die, in een zware periode van omwenteling, het scheepje van Petrus veilig door de storm wist te loodsen.

Defunctus adhuc loquitur- Zijn mannelijke daden, zijn onvermoeid streven zullen van hem blijven getuigen; de stenen houden niet op te spreken; maar ook hijzelf, in het zalig bezit van zijn hardverdiende loon, zal de blijvende spreker zijn bij God ten gunste van zijn geliefd Vicariaat Curaçao.

Katholieke Kerk, Polens Bolwerk tegen Moskou

Prof. Dr. Ivo Zeiger van de Missio Vaticana in Duitsland en tijdens de oorlog Rector van het Duitse College te Rome, geeft, naar K.N.P. meldt, de volgende biezonderheden over de nieuwe toestand, waarin het Katholicisme in Duitsland zich thans bevindt, aldus 'De Volkskrant'.

1. De toestand in de Duitse bisdommen: Van de vroegere 25 Duitse bisdommen en de zelfstandige kerkelijke gebieden zijn het diocees Ermland in Oost-Pruisen en de vrije prelatuur Schneidemühl aan Rusland en Polen verloren. Ook een aanzienlijk deel van het vroegere aartsdiocees Breslau staan thans onder Pools bestuur; het overblijvende gedeelte van dit diocees omvat thans nog 180.000 katholieken en heeft als zetel Görlitz.

De Duitse diocesen zijn door de verdeling van Duitsland in vier bezettingszones en 17 landen (een verdeling die, Beieren uitgezonderd, geen rekening hield met de geschiedkundige tradities) in grote moeilijkheden voor wat betreft de zielzorg geraakt. En dit niet alleen vanwege de maatregelen inzake administratie en censuur: een Bisschop, die vroeger slechts te maken had met de regering van zijn land, moet nu de bepalingen en wetten van meestal verscheidene bezettingsmachten en landsregeringen in acht nemen. Zo heeft b.v. de Bisschop van Osnabrück zich thans tot niet minder dan zes landsregeringen te richten, omdat deze geheel onafhankelijk van elkander optreden, vooral op het gebied der culturele wetgeving (schoolkwestie!).

2. Vijf millioen nieuwe diaspora-kaholieken in Duitsland. Hier volgt een opgave van de stijging van het aantal katholieken in de verscheidene Duitse bisdommen tengevolge van de vluchtelingenstroom uit het Oosten:

Fulda 800.000; Hildesheim 700.000. Melsen 620.000; in het land Thüringen 720.000; in het land Mecklenburg 400.000, het Oostelijk deel van het bisdom Paderborn 800.000; Sleeswijk-Holstein 250—300.000 (hier leefden voor de oorlog slechts een paar katholieke gezinnen); in weinige weken nam het bisdom Osnabrück...... 1.200.000 gevluchte katholieken op.

Wanneer men nu bedenkt, dat het met deze aanwas zelfs in normale materiële omstandigheden jaren zou hebben geduurd, alvorens in deze gebieden een genoegzaam aantal kerkelijke inrichtingen en zielzorgers aanwezig ware geweest, is het duidelijk, hoe ellendig de toestand er nu is. Thans moet een enkele priester in deze nieuwe diaspora onder de moeilijkste technische en lichamelijke omstandigheden 30, 50, 70 gemeenten met duizenden katholieken verzorgen! Uit Sleeswijk — Holstein bericht een priester, dat hij voor 4 steden en 221 kleinere gemeenten staat, met één helper — nadat de twee overige assisterende priesters wegens uitputting moesten uitvallen.

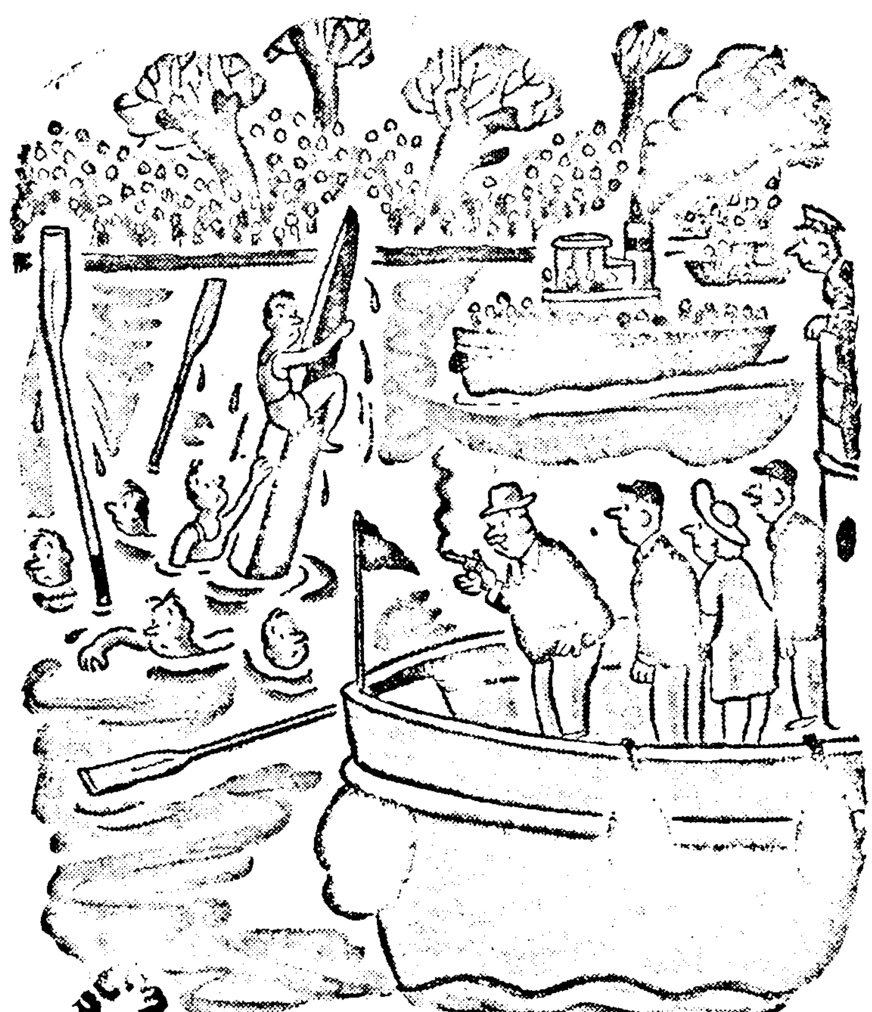
Terwijl vroeger de Bonifatiusverein namens het gezamenlijk katholicisme in Duitsland ten minste de dringendste noden op het gebied der zielzorg in de diaspora kon bevredigen, kan thans de gigantische nood niet meer verholpen worden.

Eertijds welgestelde diocesen, zoals Aken, zijn thans tot 85 pct. geruïneerd en kunnen zich zelf amper meer helpen. De meeste diocesen hebben door de oorlog 200 tot 300 theologen uit de opleiding van priesters verloren. Het algemene priestertekort is door het uitvallen van de oorlogsgeneratie nog nijpender geworden. Daardoor is daar, waar juist jonge, gezonde priesters aan het werk zouden moeten, naast het priestertekort de te hoge ouderdom der nog aanwezige zielzorgers in het spel. De aanvulling geschiedt veel te langzaam.

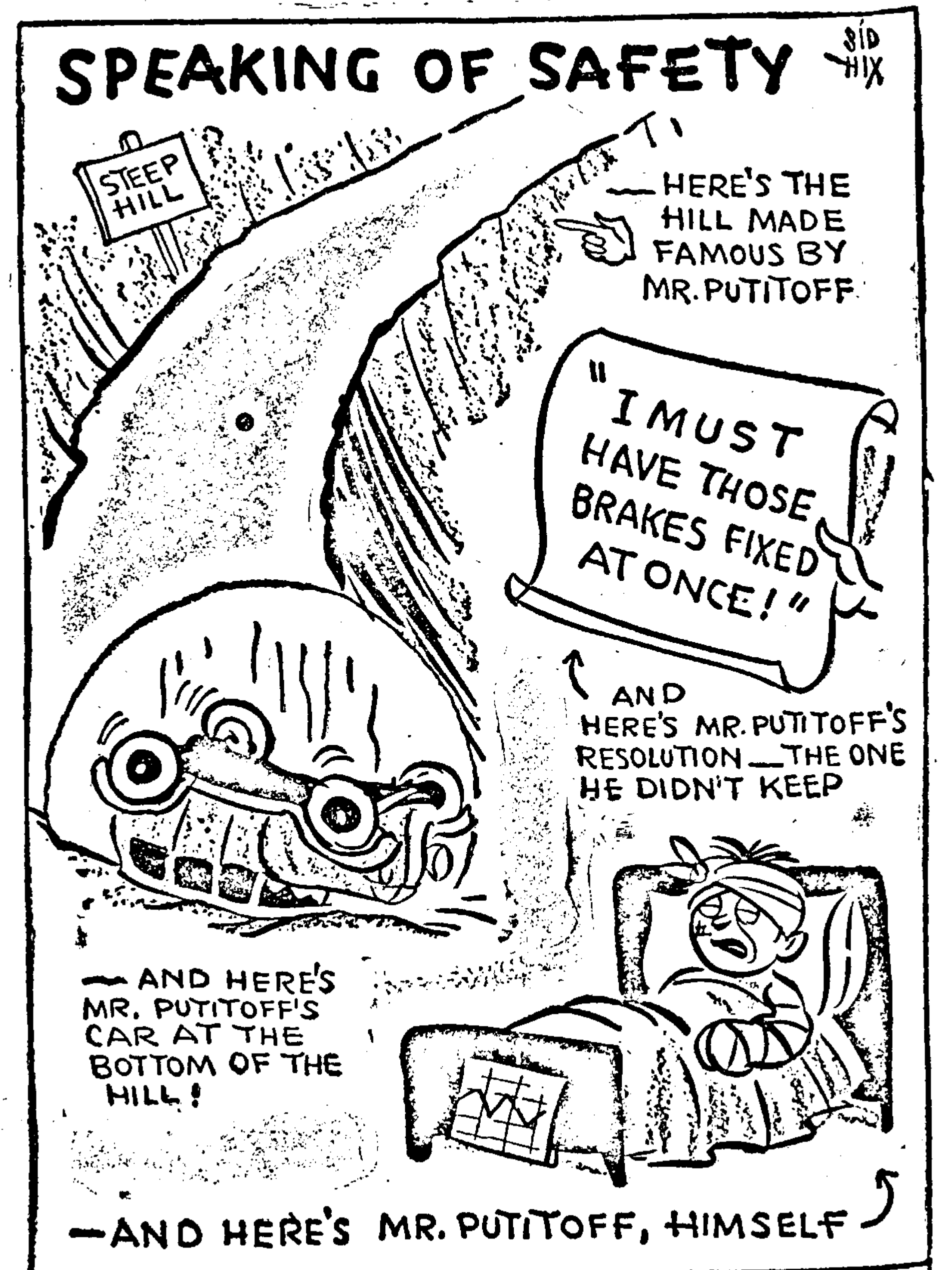
3. Geheel Duitsland missiegebied. De katholieken in de vroegere evangelisch-protestantse gebieden zijn niet, gelijk de diaspora-katholieken in de jaren voor de oorlog, er aan gewend om op eigen benen te staan. Aldus komt bij dit gebrek aan ervaring nog de gevaarlijke materiële nood, waarover men zich geen voorstelling kan maken.

In de Sovjet-Russische bezettingszône wordt de zielennood uitgebuit. Aangezien geen heldhaftigheid geëist of verwacht kan worden ook voor wat de gemengde huwelijken aangaat.

Aangezien in deze zône de levensomstandigheden en bovenal de opvoedings praktijken, die door de Sovjets worden voorgeschreven, geen voorwaarden bieden voor een morele opvoeding, gaan in Saksen, Mecklenburg en Thüringen tienduizenden, vooral kinderen, voor het Geloof verloren.

„Ik was me niet bewust, dat.. het pistool geladen was."

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Principe del desierto" 7 en 9 p.m.

ROXY: „Morgen gaat 't beter" 7 en 9 p.m.

CINELANDIIA: „Shadows over China-town" 8 p.m.

WIT GELE KRUIS: De dienst van de wijkverpleging wordt tot en met 9 Mei as. waargenomen door Zuster Poels, Leonard B. Smithplein 36, telefoon 5172.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 8 Mei as. worden waargenomen door Botica Popular, Madurostraat, telefoon 1269 en door Botica del Pueblo, Bredestraat 82, telefoon 2218.

CUROM:

6.30 Kinderuitzending in het Papiament Nilda Jesurun Pinto; 6.50 Dinermuziek; 7.20 Uitzending in het Papiament; 7.35 Disco-nieuws; 8.00 nieuwsbulletin; 8.15 Comedy-music; 8.30 sportweek; 8.35 mailbrief van onze Nederlandse correspondent; 8.45 Het aethercabaret, Diana Shore, Jesus Maria Sanroma, Abe Lyman; 9.30 De wereld schrijft; 9.35 Melodie en rythme; 9.55 Voornaamste nieuws.

Dinsdag: 12.00 Opening; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuwsbulletin. 12.45 Wladimir Selinsky.

ONTMASKERD

28.

Het biljart zelf was een der beste fabrikaten en uitstekend onderhouden. De geweldige Stepan bleef als een standbeeld bij de deur staan, en Baron Veseloffsky zei tot Stevenson: „Hoewel, dank zij de gebeurtenissen in Rusland, de laatste jaren mijn fortuin sterk is geslonken, heb ik toch zo min mogelijk de bestaande toestanden en gewoonten gewijzigd. Stepan is mijn lijfknecht en altijd in mijn onmiddellijke nabijheid. 's Nachts slaapt hij in een kamertje grenzend aan de mijne. Mocht een vijand mij willen belagen, dan is Stepan altijd bij de hand. Maar laat ik U niet langer vermoeien met mijn gepraat, Mr. — Mr. — Midwinter, nietwaar? — Laten we maar liever gaan spelen."

Baron Veseloffsky speelde voortreffelijk. Jimmy biljartte niet slecht, maar tegen zo'n speler kon hij het toch onmogelijk volhouden. De blanke, keurig verzorgde vingers van zijn gastheer schenen de ballen te betoveren, die telkens terecht kwamen, waar hij ze wilde hebben. Toen de baron een schitterende serie van vijf-en-zestig carambole's had gemaakt, zette Stevenson zijn keu weg.

„Neen, U speelt veel te goed voor mij, Baron", protesteerde hij.

Zijn gastheer dankte voor het compliment met een glimlach.

„Biljarten is altijd mijn lievelingspel geweest", zei hij.

Teruggekeerd in de kleine studeerkamer, gaf de Baron, een kort résumé van de geschiedenis van het beroemde kasteel.

„De grootheid van het verleden leeft nog voort in Skelt Castle", zei hij; „dat is ook de reden, waarom ik het gehuurd heb. Voor een man van mijn stand en ideeën is er tegenwoordig geen plaats in Rusland, en daarom ben ik naar Engeland, het land der vrijheid, gekomen." Hij glimlachte, als had voor hem het woord „vrijheid" een heel bijzondere betekenis.

„U heeft dus niet al Uw bezittingen tijdens de revolutie verloren, Baron?"

„Ik heb veel verloren — heel veel zelfs — zoveel, dat ik maar nauwelijks genoeg meer heb, om van te leven. Maar laten we daar nu maar niet over spreken."

Eindelijk trad Stepan binnen met een lichte buiging, zei hij „Excellentie. De tafel is gedekt."

„Dan gaan we eten", zei Baron Ungern Veseloffsky, terwijl hij opstond; „we kunnen ons gesprek aan tafel voortzetten."

Hij stak zijn arm door die van zijn gast en nam hem mee naar de ruime eetzaal, die verlicht werd door grote zilveren lampen.

„Stepan, een cocktail voor Mr. Midwinter. — Ik heb heel wat moeite gehad, om hem dat goed te leren", voegde de Baron eraan toe zich tot zijn gast wendend, „maar ik geloof wel, dat hij die kunst nu heel goed verstaat — enfin, U kunt er zo zelf over oordelen."

En inderdaad, het aperitief was, evenals het diner zelf, uitstekend.

De Baron was de beminnelijkheid zelf. Het bleek een hoogbeschaafd, ontwikkeld man te zijn — op en top een cosmopoliet.

Na het roken van een voortreffelijke sigaar, speelden zij nog een partij biljart. Toen zij daarmee een kwartiertje bezig waren, werden zij in hun spel gestoord door Stepan, die een boodschap aannam van iemand, die op de gang stond, maar die Stevenson niet kon zien. Op fluisterende toon deelde de Kozak de Baron iets mee.

Deze excuseerde zich op vriendelijke toon. Het speet hem, dat hij de partij moest onderbreken, maar het zou niet lang duren.

Na verloop van een kwartier kwam de Baron de biljartkamer weer binnen.

„Neemt U mij niet kwalijk, dat ik U zo lang heb laten wachten, mijn waarde Mr. — e — Midwinter, nietwaar?" zei hij.

De toon, waarop hij sprak, klonk voor Stevenson als een waarschuwing. Zijn gastheer zag hem doordringend aan met bijna cynisch-vragende blik, hetgeen onder de gegeven omstandigheden alles behalve geruststellend op Jimmy werkte. Wat kon er gebeurd zijn in het kwartier, dat de Baron uit de kamer was geweest? Er was geen twijfel mogelijk: zijn gastheer was als bij toverslag veranderd. Zijn ware aard kwam nu boven; op zijn gezicht lag niet meer die vriendelijke, minzame uitdrukking van straks. Er straalde nu uit zijn ogen een onheilspellende glans.

Stevenson verkeerde in een moeilijke positie. Hij had het al voelen aankomen; achter die verdachte hartelijkheid waarmee de Baron hem had ontvangen, had hij reeds vanaf het eerste ogenblik een vulkaan vermoed, die ieder moment tot uitbarsting kon komen. Hij was blij, dat hij zijn revolver in zijn achterzak voelde. Toch was hij niet naar Skelt Castle gegaan met de bedoeling, een gevecht uit te lokken: hij wilde er alleen maar horen en zien. Degenen, voor wie hij werkte, zonder er voorlopig meer mee gediend zijn, dat Baron Veseloffsky bleef leven, dan dat hij neergeschoten werd.

„Ziezo, nu kunnen we weer verder spelen", zei de Baron; „ik meen, dat U aan de beurt was, mijn waarde Mr. — Midwinter."

Stevenson moest doen, alsof er niets gebeurd was, maar toch had hij een voorgevoel van dreigend gevaar, toen hij zich vooroverboog om te spelen. Hij was er zich van bewust, dat de reusachtige Stepan, de trouwe lijfknecht van de Baron, die met evenveel gemak een man kon dooddrukken als een kind een vlieg, vlak achter hem stond.

Zijn voorgevoel werd spoedig genoeg bewaarheid: zodra hij zich gebukt had, werden er een paar armen met ongelooflijke kracht om zijn middel geslagen. Zijn poging om los te komen, had niet het minste resultaat; hij was zo hulpeloos als een klein kind.

Als een veertje werd hij opgetild en keek in het gezicht van Baron Ungern Veselofssky. Het fijne, minzame glimlachje was verdwenen — en in plaats daarvan lag er een onheilspellende, dreigende uitdrukking op te lezen, die Stevenson onwillekeurig deed huiveren.

„Zo — Mr. — Midwinter", zei hij op spottende, boosaardige toon.

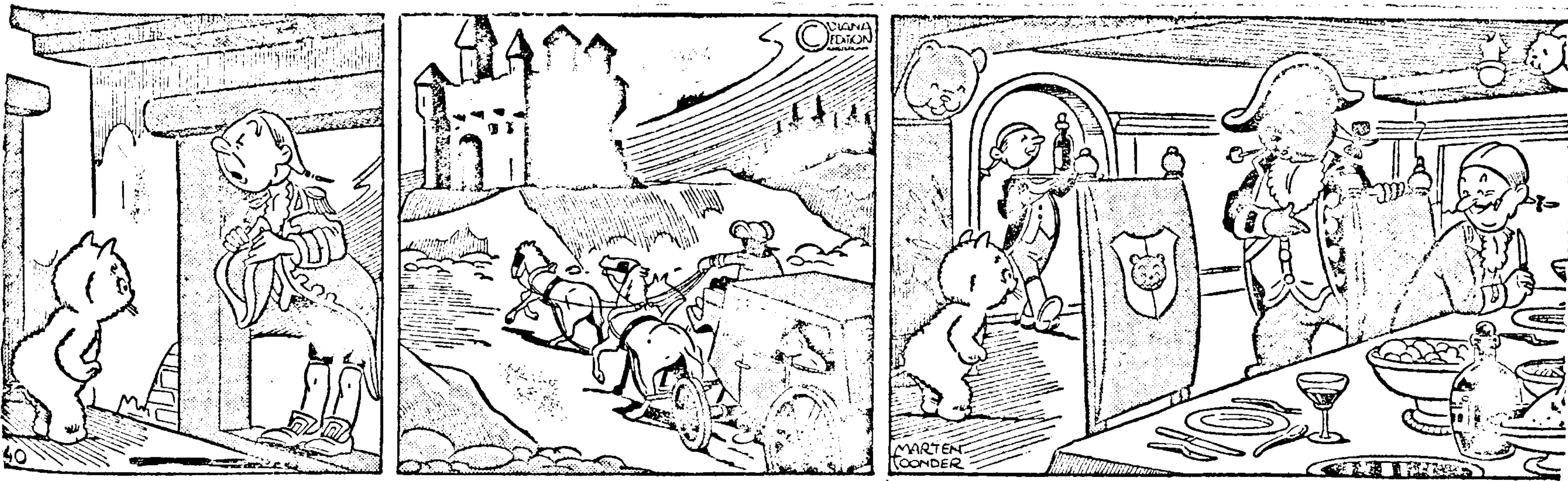
HOOFDSTUK XIX.

Het verblijf ten huize van Mark Saunders viel Mary Manners niet erg mee. Na die onverwachte liefdesverklaring van die vreselijke man, begreep ze wel, dat zij daar niet lang zou kunnen blijven. Maar ten slotte was ze nergens aan gebonden; een beroep op sir Brian Fordinghame zou voldoende zijn.

Ze moest hard werken, maar iedere dag had ze toch enkele uren vrijaf. Zodra zij echter het huis verliet, had ze voortdurend het gevoel, dat zij gevolgd werd en onder strenge bewaking stond. Zij gevoelde zich in het geheel niet vrij.

(Wordt vervolgd)

Tom Poes op avontuur in de Drakenburcht

Een week later klopte een zeer fraai uitgedoste lakei aan de deur van Tom Poes' huisje en zei met een beleefde buiging: — De heer van Bommelstein nodigt U uit voor een feestmaaltijd op zijn burcht en hij heeft een koets gezonden om u af te halen.

Je begrijpt, dat Tom Poes verbaasd was, maar nieuwsgierig was hij óók en daarom volgde hij de lakei naar buiten, waar een rijtuig, dat met drie paarden was bespannen, stond te wachten.

— Ik ken geen heer van Bommelstein, zei hij, — maar wanneer die heer zo vriendelijk is om mij uit te nodigen, wil ik graag meegaan. Nu, het rijtuig zette zich in beweging en na een halfuurtje kwam de burcht in zicht. Die burcht kwam Tom Poes erg bekend voor en toen hij er eenmaal was binnengetreden, begreep hij er alles van, want hij werd ontvangen door een erg feestelijk uitgedoste heer Bommel.

— Zie je, jonge vriend, zei Ollie, — een Ollie B. Bommel doet altijd wat hij zich voorneemt om te doen. Kom binnen Tom Poes, ik heb de markies van Muizenis ook uitgenodigd, want ik zeg maar zo: Het best besluit van een avontuur is toch altijd een welverdiende maaltijd. En aangezien ik de beste kok heb gehuurd, die er te krijgen was, hoop ik, dat het je goed zal smaken. Straks zal ik je eens rondleiden door mijn kasteel, dat zal je wel interesseren.

Zo gebeurde het en ik beloof je, dat het een gezellige maaltijd werd! En of!!!

Palabroea

De witte uil van Hato

Men neemt tegenwoordig notitie van Curaçao. Zelfs litteratoren gaan zich met ons eiland bemoeien en Curaçaose onderwerpen worden een bron van materiaal voor romanschrijvers. Gabriël Gorris heeft een aantrekkelijk romannetje geschreven, getiteld Palabroea, de witte uil van-Hato. De schrijver is, als ik me niet vergis, enkele jaren op Curaçao werkzaam geweest bij het onderwijs. Hij blijkt land en volk te kennen. Het land kent hij goed en beschrijft het prachtig en boeiend; het volk kent hij slechts van de buitenkant, van de mentaliteit, van hun denken en doen, van hun huiselijk leven, van de innerlijke roerselen in de ziel van een man, die zijn halve leven slaaf is geweest (het verhaal speelt kort na de émancipatie) heeft hij geen begrip. En dat is jammer, want dat maakt het lezen van dit boekje voor ontwikkelde Curaçaoënaars en Curaçao kenners ondanks alle litteraire schoonheid tot iets hinderlijks en lachwekkends.

Me cago en carajo zijn vieze, ordinaire uitdrukkingen, maar Spaans en als men met alle geweld vieze woorden gebruiken wil, laten het dan de Papiamentse zijn. Tropiaan en totalica moeten respectievelijk zijn troepiaal en totolica. Een negerslaaf, die koortsig ligt te woelen op zijn bed, is iets ondenkbaars. Geen enkele slaaf is ooit een bed rijk geweest. De tafel afruimen in hut van een arme knoekman uit die tijd is om dezelfde reden al een even groot anachronisme. De manier, waarop papa Ferreira tegen de zoon van zijn gewezen heer optreedt, is onbestaanbaar, voor wie het volk hier kent. Palabroea, hier voortdurend gebruikt als eigennaam, is in werkelijkheid een soortnaam. Palabroea betekent gewoon uil. Pretoetaart is een vreselijk onaangenaam woord voor een zeer aangename zaak. Zeg bolo pretoe of zwarte taart, maar niet pretoetaart; dat is geen combinatie. De hele clou van het verhaal: de eis van Albertine: „Breng mij de uil Palabroea dood of levend, of de schat van Hato" is volkomen on-Curaçaos. Dergelijke dwaas-romantische eisen stelt een Curaçaos meisje niet aan haar vrijer, ook niet als ze een manier zoekt om van hem af te komen. Dat doen ze hier eenvoudiger. Bijgeloof en folklore, die hier en daar even het hoofd opsteken, wekken de indruk, dat de schrijver de klok heeft horen luiden, zonder precies te weten waar de klepel hangt. Een winkeltje heet hier tienda, en een botica is een apotheek. Promente is doodgewoon Spaanse peper, die iedereen in Nederland kent.

Dat Pedro Santiago met deur en ramen dicht wil slapen, heeft niets met zijn overleden vader te maken. Toen zijn vader nog leefde, sliep hij eveneens onveranderlijk met deur en ramen dicht. Als Emilio, de sympathieke donkere jonge visser, die we van zijn geliefde Albertientje gunnen, iedere dag met zijn vissersbootje voor de kust van hato moet gaan vissen en dan op de avondbries terugeilen naar zijn hut aan het Schottegat, dan heeft de schrijver geen begrip van de snelheid van een zeilbootje en nog minder van de moeilijke tocht om het eiland heen, ook niet van de onmogelijkheid om te vissen in de bocht van Hato. Funchi wordt en werd nooit gekookt in de hoek van het woonvertrek, maar een in aangebouwd of losstaand keukentje, hoe primitief van bouw dan ook.

Ezels lopen gewoonlijk niet gezadeld weg en denken dat men schrijlings op een ongezadelde ezel kan zitten en dat nog wel als jonge dame zijnde, nou, dat bewijst alleen maar, dat schrijver niet weet wat een ezelenrug is. Langs de oever van het Schottegat staan geen cajenne's.

Mogelijk merkt in Nederland niemand iets van deze onnauwkeurigheden. Men moet vrij goed van land en volk alhier op de hoogte zijn, om aan te voelen, mogelijk en wat onmogelijk is in dit verhaal.

Het is beter om niet te veel van Curaçao af te weten, als men dit boekje lezen wil. Het verhaal als zodanig is uitstekend geschreven, de verwikkeling is aardig gevonden, maar de ontknoping is een beetje droevig. Gek toch, wat een mens gehecht raakt aan een happy end!

.. M. D. Latour O.P.

Opleiding Handelsbedienden

Het is geen geheim, dat hier algemeen geklaagd wordt over het gemis aan vakkennis, dat men bij kantoor- en winkelpersoneel zo dikwijls moet constateren. Men houde vooral in het oog, dat het verrichten van kantoorarbeid en het bedienen van het winkelend publiek een beroep is, waarvoor vakkennis vereist is. Men kan het niet doen met ongeschoolde krachten. Is voor de kantoorbediende behalve de theoretische kennis (talen, boekhouden, administratie enz.) de kantoorroutine een voorname factor, de winkelbediende moet naast de warenkennis nog een persoonlijke geschiktheid hebben om met het publiek om te gaan. Er is dus evengoed als voor de andere beroepen (timmerman, mecaniciën, marconist, apothekersassistent e.d.) opleiding nodig voor dat van handelsbediende.

Het onderwijs op Curaçao is zonder twijfel goed te noemen. De theoretische grondslag wordt bij het M.U.L.O. onderricht in behoorlijke mate gelegd. Doch is dit voor de praktijk voldoende? Dit geldt niet alleen voor Curaçao. Men leze maar deze klacht onlangs geuit in de rubriek „Het vrije woord" van de Haagsche Post:

„Het zou wel aanbeveling verdienen, indien er eens een cursus gegeven werd voor jongste kantoorbedienden; dus voor de jonge mensen, die pas van school komen en op een kantoor willen gaan werken. De z.g. „eenvoudige kantoorwerkzaamheden" geven genoemde categorie heel wat hoofdbrekens. Dit zou dan een practische cursus moeten zijn in het schrijven van beurtvaartadressen, vrachtbrieven, kwitanties, enz., het op alphabet sorteren, netjes perforeren en opruimen van brieven en andere papieren, het schrijven van een behoorlijk handschrift en bovenal doodgewoon rekenen. Zonder fouten vermenigvuldigen en optellen van lange rekeningen is voor de meesten een heksentoer. Ook al is er een telmachine aanwezig, moet m.i. de persoon in kwestie toch zelf ook goed kunnen rekenen".

Nodig is voortgezet handelsonderwijs. Het gros van het kantoorpersoneel heeft slechts M.U.L.O onderwijs genoten. Juist dit voortgezet handelsonderwijs kan de leemte aanvullen van het gemis aan „praktijk". In Nederland bestaan die cursussen in ruime mate, zowel van overheidswege als uitgaande van particuliere ondernemingen.

Belangrijk is daar de bemoeiïng van de vakorganisaties met het handelsonderricht. De verschillende bonden van handels- en kantoorbedienden organiseren er zeer goede cursussen in de vorm van avondscholen. Deze vakbonden streven er ernstig naar de leden te wijzen op het grote belang van een goede opleiding tot verkrijging van de capaciteiten, die in de praktijk vereist zijn en hun vertrouwd te maken met de gedachte, dat zij tegenover het loon, dat zij ontvangen ook behoorlijke arbeidsprestaties moeten leveren. Er bestaat dan ook op het punt van opleiding-personeel een zeer goede samenwerking met de werkgevers en werkgeversorganisaties.

Het is waar, dat het bovenstaande voornamelijk geldt voor het kantoorpersoneel. Doch in de laatste tijden is men ook voor het verkopend personeel en voor etalleurs cursussen gaan geven. Ofschoon het bij den verkoop wel meer aankomt op de persoonlijke eigenschappen, slag om met mensen, met lastige mensen soms, om te gaan, waarvoor men als het ware bij de geboorte de daarvoor geschikte geduldige aard moet hebben meegekregen, valt er toch nog veel aan te leren, dat voor het beroep van verkoper nuttig kan zijn.

Het behoeft geen betoog, dat voor Willemstad, dat een winkelstad bij uitnemendheid is, het belang bij een goed geschoold corps verkopers en verkoopsters zeer groot is. Wij hebben hier te maken met het locale publiek en met het tourisme. De touristen nemen hun indruk mee naar huis en deze mag niet bedorven zijn door ontevredenheid over de wijze van bediening.

Het locale publiek, dat geregeld ter plaatse inkopen moet doen, zal toch tenslotte die zaken daarvoor uitkiezen, waar het door het personeel goed ontvangen en op zijn wenken bediend wordt. Onverschilligheid van de winkelbediende wordt zeer gauw gevoeld en als onwil opgevat, terwijl het de klanten aangenaam aandoet, wanneer er niet wordt tegen opgezien, om wat meer dozen te voorschijn te halen en uit te pakken teneinde de kopers zo goed mogelijk tevreden te stellen.

Zolang de winkelier nog „koning" is en zich niet biezonder heeft in te spannen met zijn service aan het publiek doordat de handel nog niet voldoende vrij is en er nagenoeg geen concurrentie is, zal hij de nadelen van een slechte service niet zo hevig ondervinden. Maar er zijn reeds andere tijden op komst, waarvan het begin reeds merkbaar is, tijden waarin de klant weer „koning" zal zijn en zal profiteren van de concurrentiestrijd, die dan ook op het gebied van de service tot uiting zal moeten komen.

En dan geldt ook hier: „Le roi est mort, vive le roi".

„Maandblad v/d Handel".

CURAÇAO

CURAÇAO TREKT WEER DE AANDACHT.

Prof. De Zwaan werd boos.

Deze week is Curaçao weer een beetje in de belangstelling gekomen, ofschoon de verkiezingen in Italië en het voetballen van Abe Lenstra, meer besproken werden. Ik kan het ook niet helpen, het is zo.

Naar aanleiding van de geweldige tentoonstelling in Houtrust „Schoolstad" ter gelegenheid van het eerste eeuwfeest van de herkregen vrijheid van onderwijs in Nederland, verscheen er in de „Maasbode" een artikel, waarin er op gewezen werd, dat de tentoonstelling iets miste en wel Curaçao. Er had opgewezen kunnen worden hoe 20.000 kinderen op Curaçao genieten van bijzonder onderwijs en met klem vroeg de schrijver aandacht voor dat gebiedsdeel en wilde ook voor de toekomst de gelijkstelling voor Curaçao „safe" stellen.

Het doet goed te zien, hoe „de Linie" ook nog weer eens benadrukt, dat de gelijkstelling als het practisch gevolg van de vrijheid ook een van de grondrechten genoemd moet worden en dus goed geformuleerd in de resoluties van de R.T.C. dient te staan.

Deze week arriveerde op Schiphol Gouverneur Kasteel. Het is, naar we menen, de derde maal, dat hij naar Den Haag komt.

Juist een dag ervoor verscheen in „de Maasbode" een nogal scherp artikel over het opdracht geven aan de heer Jonckheer. Het artikel gaf duidelijk te verstaan, daar niet veel van te begrijpen en met klem kwam het op tegen een minister van Justitie als mr. v.d. Meer. „De Tijd" schreef dan ook, dat een en ander veel stof deed opwaaien in Den Haag. Moet nu een persoon, die weinig begrip aan de dag heeft gelegd voor discipline, op Curaçao voor discipline zorgdragen?

Bekijk het Westers.

Wel kwam „de Maasbode" later terug met een artikel, waarin een en ander wat meer „Westers" bekeken werd en wees de heer Kasteel, daarover geinterviewd, door „De Tijd" op hetzelfde, terwijl hij bovendien verklaarde, dat er nog geen fiat gegeven was, doch een en ander heeft de onbegrijpelijkheid van „de West" weer vergroot.

Bij aankomst van de Gouverneur op Schiphol, kregen de journalisten een paar antwoorden, doch het is begrijpelijk, dat daar geen stof uit te spinnen viel.

Heel de „koloniën-opvatting" kwam deze week weer eens sterk naar voren, toen Prof. De Zwaan de kalmste man in de parlementaire commissie, kwaad werd in de Kamer, omdat hij de minister ongeschikt achtte, en dat ook wilde zeggen. De vooruitstrevendheid van de Katholieken en de Partij van de Arbeid verschilt veel van de houding der protestanten als Anti-revolutionnairen en Christelijk Historici, die ook bij de staatsregeling in de oppositie waren.

Een en ander wordt weer scherper, nu de Anti Revolutionnairen de heer Gerbrandy zo hoog op hun candidatenlijst geplaatst hebben.

Op de candidatenlijst van de katholieken zagen we niet meer de heer De Kort, expert voor de West, doch we kunnen ons in deze vergissen.

.. REGERINGSJUBILEUM .. H. M. DE KONINGIN. ..

Het Comité voor de hulde aan H. M. de Koningin vraagt nog even de aandacht van alle Curaçaose vrouwen voor de collecte, die Zaterdag 1 Mei begonnen is teneinde deze tot een volkomen succes te maken.

Tegelijkertijd verzoekt het Comité ieder, die nog iets in bezit heeft over het werk van de vrouw in oorlogstijd op Curaçao, zoals foto's, affiches, circulaires e.d., dit ter beschikking van het Comité te stellen, zodat het kan worden gebruikt of verwerkt als tentoonstellingsmateriaal.

DE K.V.P. OP PIETERMAAI.

Gistermorgen hield de vrouwelijke afdeling van de K.V.P. haar eerste vergadering op Pietermaai. Na opening door de voorzitster Mej. Adele Rigaud hield Mej. Edna Fontilius een rede in het Papiament en het Nederlands om in enthousiaste bewoordingen de vrouwen te wijzen op hun dure plicht te stemmen en katholiek te stemmen.

Vervolgens werd gelegenheid geboden zich op te geven als lid, een collecte werd gehouden voor de toekomstige propagandakosten en de wijkcommissie voor Pietermaai werd ingesteld.

Hierna werd de goed geslaagde vergadering gesloten en konden de propagandisten aan het werk gaan, om ons katholieke volk een katholieke volksvertegenwoordiging te geven.

Wij wensen hen succes bij hun arbeid.

DE MOP VAN ZONDAG.

Had U water in de kraan?

R.K. SPEELTUIN GEOPEND.

Een vreedzame invasie.

Zaterdag is de eerste R. K. speeltuin geopend in het Bargebad op het Rif.

Dit keer was de belangstelling geheel te vinden aan de zijde van de jeugd, die in grote getale achter de omrastering turend en verlangend naar binnen stonden te gluren.

En wat trok dan hun aandacht? Gold dit dan het groepje mensen, dat aandachtig om pater van Dijk geschaard stond en die vertelde van het baanbrekend werk, dat de heer Overmeer verricht had? Of waren het de op de bartafel uitgestalde Coca-cola, pepsi-colaflessen en andere lekkernijen, die hen er ineens aan herinnerden, dat ze toch zo'n dorst hadden?

Neen, met alle respect voor de sympathieke openingswoorden van pater van Dijk, met alle eerbied gesproken over de voortreffelijke hoedanigheden van Cola en limonades, maar dat interesseerde de jeugd niet.

Aller ogen waren gericht op de prachtig glimmende driewielerfietsen met echte luchtbanden, op de autopeds en op de schommel, die hen straks uren van genot zou bezorgen.

Nadat pater van Dijk in het kort het ontstaan van deze tuin releveerde en daarbij een ieder, speciaal de heer Overmeer, die had medegewerkt aan de totstand koming van dit ontspanningsoord, hiervoor hartelijk dank zegde, verklaarde hij de speeltuin voor geopend.

Nauwelijks waren de laatste woorden van de spreker weggestorven, of de hekken knarsten in hun scharnieren en een golf van kinderen rende op de speeltuin attributen af.

De rolschaatsen waren gauw genoeg verdeeld, maar de fietsen en de autopeds, ja, dat waren problemen.

ALGEMEEN LOON AFSLAG

In verband met de omlegging van het verkeer van uit Mundo Nobo richting stad welk verkeer thans geleid wordt via de RIF-weg, is er een algemene loon afslag ingegaan.

De bussen hebben nl. de rit van 15 ct. op 25 ct. gebracht. Hierdoor krijgen de arbeiders die dagelijks naar de stad moeten, een indirecte loon afslag, ter wille van een wegomlegging.

BANKEN SLUITEN.

In verband met de viering van de Bevrijdingsdag op Woensdag 5 Mei zullen de plaatselijke banken die dag gesloten zijn.

IN JULI VERKIEZINGEN? .

De kamerverkiezingen zullen nog juist vóór of op 7 Juli gehouden kunnen worden, als de grondwetsherziening, die de Tweede Kamer reeds is gepasseerd, verder zeer vlot zal worden afgewerkt.

Het afdelings onderzoek in de Eerste Kamer zal op 12 Mei een aanvang nemen.

DEENS KONINGSPAAR .. NAAR NEDERLAND.

Koning Frederik en Koningin Ingrid van Denemarken zullen naar A.P. meldt, waarschijnlijk in Juni een bezoek aan Nederland en Frankrijk brengen, dat misschien gevolgd zal worden door een reis naar België en Groot Britannië.

Met de opstelling van een definitief programma wordt gewacht op antwoord uit de te bezoeken landen.

Bij de Deense koninklijke familie is het gewoonte, dat een nieuwe koning een bezoek aan de Europese staatshoofden brengt.

S.U.B.T. wint met 2-1 de beker in een rumoerige wedstrijd

Gisterenmiddag speelden Jong Holland en Subt de reeds lang uitgestelde en tot tweemaal gelijkgespeelde finale.

De tribunes waren stampvol, terwijl men op de staanplaatsen stond te dringen om toch maar een goed plaatsje te hebben.

De wedstrijd werd zeer snel gespeeld met talrijke spannende momenten.

Reeds onmiddellijk na de aanvang ontwikkelde Subt zo'n hoog tempo, dat doelman Vos alle zeilen moest bijzetten om erger te voorkomen. Toch kon hij niet voorkomen, dat Heyliger door prachtig individueel spel zijn club een 2—0 voorsprong bezorgde, terwijl Boyé keeper Marco eenmaal listig wist te verschalken.

Beide partijen speelden zeer goed en dikwijls dacht men al de gelijkmaker te zien. Trots het verlangen van de Jong Holland supporters ging de rust met ongewijzigde stand in.

De rust deed de partijen goed want na de rust zetten beiden met vernieuwde krachten hun gevaarlijke aanvallen voort. Nu eens was de bal bij keeper Marco van Subt maar daarna lag keeper Vos met het bruine monster in de handen gekneld lang uit op de grond, om aldus zijn heiligdom voor erger te sparen. Jammer dat scheidsrechter van Ham dikwijls voor ruw spel zijn fluitje moest laten horen. Spelers als de SUBT-mensen behoeven toch heus niet ruw te spelen. Het zijn toch puike voetballers en zonder ruw spel kunnen zij toch ook zeker winnen, gezien hun spelkwaliteiten.

Het wordt dus bedenkelijk als sommige spelers een zekere vermaardheid genieten, juist omdat ze toch zo „fijn" een tegenspeler kunnen „nemen".

De leiding van scheidsrechter van Ham was ook al slap. Bij een „duel" tussen een Jong-Holland en een Subt-speler, verzuimde hij te fluiten. Toen echter een andere Subt-er de Jong Holland man op ongeoorloofde wijze aanviel ging prompt het fluitje en kreeg Subt de strafschop toegewezen. Dit vonkje, dat op het speeveld ontstond, sloeg over op de tribune, waar men het blijkbaar niet eens was met deze beslissing.

Toen de scheidsrechter affloot was de stand nog steeds 2—1 in het voordeel van Subt die hierdoor beslag op de beker legde.

Tijdens de uitreikingsplechtigheid had er weer een incident plaats op de tribune waarbij zelfs het zwakke geslacht zich niet onbetuigd liet. De politie moest er bij te pas komen om te zorgen dat men zonder verder vechtpartijen huiswaarts kon keren. Zo eindigde een mooie voetbalmiddag met veel gekrakeel.

Aan de spelers op het veld willen wij de raad geven steeds „fair" te blijven. Ruw spel schaadt zlleen maar het prestige en de goede naam van de club en bijgevolg ook van de bond.

SPORT

OM HET KAMPIOENSCHAP VOETBAL

Haarlem — Herenveen 1—3
Go Ahead — E.D.D. 4—1
P.S.V. — B.V.V. 1—2

PAPIERMENSEN LIJDEN NEDERLAAG

Het schijnt met de mensen v. d. Paulakker Drukkerij niet best te vlotten.

De K. N. S. M. bleek over meer technische vaardigheid, balbehandeling, en schopvaardigheid te beschikken, zodat de drukkers dikwijls van het kastje naar de muur liepen.

De voetbalwedstrijd, die overigens in de beste verstandhouding werd gespeeld eindigde in een 4 — 0 overwinning voor de Westwerfers.

R.C.C. WISSEL BEKER

Onder grote belangstelling vond Zaterdag jl. de finale plaats van de dubbel tennis wedstrijden voor het club kampioenschap van de R.C.C.

Deze finale werd gespeeld tussen de ploegen Thym - G. de Rooy en Tolud — Bonifacio. Eerst genoemde ploeg mocht de overwinning behalen met 6 — 1; 6 — 3 en 6 — 2. De uitslagen zeggen zelf reeds dat er best of five gespeeld werd.

Naar wij verder nog van een zegsman dezer vereniging mochten vernemen, is men druk bezig met de enkel wedstrijden. De finale hiervan zal tegen eind Augustus verwacht kunnen worden.

HAITI VOETBALT OP ARUBA.

Morgenavond komen de Haitiaanse voetballers te Aruba aan. De wedstrijden zijn op Woensdag 5 Mei tegen San Nicolaas Juniors, Donderdag 6 Mei tegen R.C.A. en Zondag 9 Mei tegen Aruba Juniors. De bezoekende team van Haiti heeft Racing Club Haitien; de club is opgericht in 1923, vele jaren heeft zij beslag weten te leggen op de kampioenstitel van Haiti. Thans is zij weer de kampioen van Haiti.

Bij het bezoek van de Arubaanse kampioen, R.C.A. aan Haiti in Maart j.l., wist R.C.H. haar Arubaanse naamgenoot tweemaal te verslaan. Het elftal is thans verst-erkt en is zeer goed geoefend voor hare reis naar onze eilanden; Gedurende de Pinksterdagen speelt Haiti op Curaçao.

Ongetwijfeld zal het publiek van Aruba kunnen genieten van goed voetbalspel van een stel sportieve jongelui, die in hoofdzaak komen om de goede vriendschap tussen onze eilanden en de Haitiaanse Republiek te verstevigen.

ARUBA

DE HEER PHILIPSZOON GAAT WEG.

Met ingang van 1 Mei is de Heer Philipszoon met verlof gegaan om in aansluiting daarop te gaan genieten van zijn welverdiend pensioen van het Gouvernement.

De heer Coenraad C. G. Philipszoon is vanaf 1929 ambtenaar van het Openbaar Ministerie geweest op ons eiland. Vroeger was — zoals tot nu toe op de andere eilanden buiten Aruba en Curaçao — de Ontvanger tevens Openbaar Ministerie, doch in 1929 werd het nodig een zelfstandige ambtenaar daarvoor te hebben. De heer Philipszoon, geboortig uit Suriname, destijds griffier op de Bovenwindse eilanden, werd de eerste ambtenaar van het Openbaar Ministerie voor Aruba. Een ieder, die moeilijkheden had, kwam in aanraking met Sjon Philipszoon, doch na regeling van de moeilijkheden, zelfs met straffen en geldboete's, bleef men achting behouden voor hem, het is een zware en moeilijke taak geweest, doch met de eerlijkheid, nauwgezetheil en plichtsbesef, die hij daaraan wijdde, wist hij zich op de beste wijze daarvan te kwijten.

De opvolger is de heer Mr. J. N. van Veen. Op kantoor werd op 29 April jl., na de laatste zitting, afscheid genomen en een souven ir aangeboden door het personeel.

Met zijn familie vertrekt de heer Philipszoon naar Nederland voor vacantie, waarna hij in Suriname denkt te gaan wonen.

Wij wensen de heer Philipszoon en zijn familie het beste toe.

ZEEMANSHUIS.

Verleden week Zaterdag is in het Zeemanshuis te San Nicolaas een dansavond gehouden. Het was een bijzonder goed geslaagd feest waar vele zeelieden aan deelnamen.

De muziekband van het Savaneta-kamp, „The Seven Music Makers" vergastte het gezelschap met allerbeste stukjes en vrolijk danste men in een stemming, die zo prettig was omdat mede door de goede zorgen van manager Herman Verkruyssen de grote patio als danszaal was ingericht, die een bijzonder sfeer van gezelligheid schiep. In het bijzonder is het van de medewerkers te appreciëren, dat zowel dames als heren uitgingen van het idee om het feest voor de zeeman zo fijn mogelijk te maken en om daardoor dus de zeeman een gepaste afleiding te bezorgen na zijn moeilijke reis naar ons eiland.

Een welgeslaagd feest is het geweest, dat zeer zeker meer georganiseerd dient te worden.

BEKENDMAKING

In verband met de Nationale Feestdag. 5 Mei, en Hemelvaartsdag, 6 Mei, zal het Postkantoor op die dagen slechts voor verzending van brieven geopend zijn van 8 tot 9.30 v. m.

Alle mailsluitingen vinden plaats om 9.30 v. m.

Bestelling van brieven op die dagen geschiedt in de morgenuren.

Aangetekende stukken kunnen worden afgehaald tot 11 uur v.m.

De Postdirecteur,
P. H. J. Breusers

Checkers — Meyboom's

Dominos — Meyboom's

Landsradio- en Telefoondienst

In samenwerking met de Nederlandse P.T.T. is van 3 Mei af de gelegenheid opengesteld om tussen Curacao en Nederland te telefoneren dus morgens tussen 0930 en 1030 uur, Curacaosche tijd.

De werkperiode van 1230 tot 1430 uur blijft ongewijzigd gehandhaafd.

Het Hoofd van de Radiodienst.
L. C. H. M. Bergman.